

Berecz SKOLASZTIKA DÍJ - A szeretet kis lépései, rabul ejtik Istent

Berecz SKOLASZTIKA DÍJ, de mi is ez a díj?

“A celli kékszellem” Alapítvány díjat alapít, Berecz Erzsébet Skolasztika, bencés apáca, hitoktató munkássága, életműve emlékének megőrzése céljából, mely minden évben kiosztásra kerül. Díjat adományoz: **a keresztény értékrend átadásával, az oktatás-köznevelés, az idős és beteggondozás, a szociális gondoskodás, az egyházi élet a szolgálat területén maradandót alkotók részére, kiemelkedő munka elismerésére.** Olyan testvéreinkért, akik a hitükből fakadóan, imádságunk és evangéliumi tanúságtételünk által megmutatják az irgalmas Úr közelségét, és a keresztény élet szépségét. Ebben az értelemben: a Berecz Skolasztika díjazottjai hivatásának beteljesedése, hogy jótettei által nyomot hagy a világban, közvetlen környezetünkben.

A dolgok változnak, Isten állandó. Korunk világias jelensége nagy kihívás az egyház, sőt minden keresztény és istenhívő számára. Ennek a díjnak feladata Isten, Jézus Krisztus Istenének újra-meghirdetése egy olyan korban, melyben az leáldozni látszik az emberiség széles területei horizontján. Az Úr követésében bátorságra van szükségünk, mindig, egy kis bátorságra, ami az önmagunkról való lemondásnak a kis lépéseivel kezdődik, amelyek foglyul ejtik Istent és közénk hozzák. Eszembe jut egy alkalommal szentmise előtt itt a szentélyben látom, hogy valaki áhítattal fohászkodik az Úrhoz. Éreztem, hogy, azért jött, hogy közel legyen az Úrhoz, a celli Szűzanyához, hogy keresse a tökéletesség útját; de a tökéletesség útja a kis lépésekben áll. A szeretet kis lépései. Kis lépések, amelyek semminek látszanak, de olyan kis lépések, amelyek vonzanak, amelyek „rabul ejtik” Istent. Erre gondolhatott, azokara a szálakra, amelyekkel Istent ejtette foglyul, a kötelekre, a szeretet kötelékeire, amelyek a szeretet kis tettei, mert a mi kicsi lelkünk nem tud nagy dolgokat tenni. De ezek a kicsi dolgok Isten szemében hatalmasak... A Kiscelli Szűzanyára gondolt, minduntalan arra... és valamit hallott belül; talán azt hallotta: Otthon vár a beteg édesanyám, „milyen szép volna valami nagyon szépet tenni Istenért”, nem tudom... és hirtelen döntött, azt mondta az Úrnak, hogy soha, soha nem cserélné fel a beteg anyukája iránt tett gesztusai egyikét sem. Aztán nem tudott jönni, ő inkább az édesanyját őrizte és haladt előre, a szeretet útján. Nagyon nehéz döntés lehetett, de ezek boldogabbá tették a világ minden dolgánál. Hozzánk is elérhetnek hasonló helyzetek, amikor gondolataink támadnak, gondoljunk a szeretet kis tetteire: ezek mentik meg a világot. A hit mindig, a kicsinyektől, az alázatosaktól jut el hozzánk.

A díj történetében először, meghaladva az eddigi díjak mértékét, tárgyi jutalommal vált, amit itt láthatnak előttem, egy a díjazott által szerzett könyv kiadásáról szól. Ezáltal a mai alkalom, egy rövid könyvbemutató is lett. Az író és az olvasót ugyanaz a szándék vezérli: megérteni azt, amit a szépség, a művészet enged nekünk, megismerni Isten valóságából. Erre pedig nagy szüksége van korunk emberének. A könyv gondolataival segít napról-napra egyre jobban értelmezni az evangéliumot, azt a szépséget, amit az Atya nyilatkoztatott ki nekünk Jézus Krisztusban, gyermeki hálánkat zengve az Úrnak. Tulajdonképpen egy breviárium a 2020-as évre, ami számunkra cellieknek különösen is kedves, hiszen olyan ünnepek is nevesítve vannak benne, mint a jövő héten hozzánk érkező missziós keresttel emlékeztető eukarisztikus kongresszus, vagy Kiscell alapítása, ami eddig máshol, még sohasem szerepelt. Ez a könyv segít megérteni Isten valóságát. Jól tolmácsolja, és jó keresztényhez hasonlóan keresi Isten akaratát életében, és a hála énekét zengi. Helyi értékről van szó, érdemes lesz olvasgatni, hiszen hozzánk, celliekhez szól (megannyi helyi hivatkozással).

Az idei évben különösen nagy meglepetést tudtunk szerezni, oly annyira sikerült titokban tartani, hogy még a díjazott sem tud róla. Így most bárki lehet, aki ma itt van közöttünk. A kultúrák sokféleségében, lehet és keresni is kell az Istenhez jutás és a Jézussal való találkozás útját. Ez volt és ez most is elkötelezettsége és ez a missziója mindazoknak, akik Berecz Skolasztika példáját követve az Igazság munkatársaiként kínálják fel magukat. Külön öröm, hogy az eddigi évek díjazottjai is itt vannak ma velünk. Ez a szép alkalom örömmel tölt el, hogy ismételt elismerését és szeretetét juttassa kifejezésre Isten iránt.

„Ne hagyjuk Jézust a templomban, vigyük haza magunkkal!”

A könyv, a kijáratnál bárki hazaviheti. A mellette található gyűjtőben, adományokat szívesen fogadunk, és ne feledjük, hogy azt teljes egészében a díjazott kapja, így mindenki támogathatja őt.

Bízom benne, hogy később a szerzővel egyeztetve lesz rá lehetőség, hogy a könyvet részletesebben is bemutassa, ahol megtudhatjuk hogyan születettek meg ezek a gondolatok, és arra is fény derül, hogy lehetséges az, hogy ma úgy jelent meg ez a könyv, hogy a szerző semmit nem sejtett róla. Hálásak vagyunk a díjazott tanításáért és példájáért, amit nekünk adott a szolgálata során, amikor énekelt, gondolkodott, írt, meghallgatott, imádkozott, azért, hogy a hitünket élő módon őrizzük, tudatában az idők és a körülmények változásának, és hogy számot vethessünk a hitükkel egy olyan nyelvezet segítségével, mely képes megértetni magát és kapcsolatba lépni velünk, hogy együtt keressük az Istennel való találkozás útjait a jelen korban.

Most már biztosan magára ismert, de Isten megadta azt a kegyelmet, hogy semmit nem sejtve érkezett a mai napra, így igazi meglepetésként tudunk neki szolgálni. De mi is megdöbbenhetünk a mai díjazott láttán, aki csendes hittel, valami nagyon szépet tett Istenért, ami a könyvének a címe is. Valami nagyon szépet Istenért! Imádkozzunk az Úrhoz, hogy sok ilyen jó ember legyen még, akik valóban szívükön viselik az emberek javát! Felkérem Sinkó Katalin Ágneszt a Szent Benedek Leányai perjelniąét aki megtisztelt bennünket jelenlétével, hogy adja át a díjat. Berecz Skolasztika díjra érdemes: Somogyi Margit.